

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžh/2/2015
Identifikačné číslo spisu: 6015200148
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015200148.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: LEVICKÉ MLIEKÁRNE, a.s., so sídlom Júrska cesta 2, 934 01 Levice, IČO: 31 412 271, právne zastúpeného: JUDr. Róbert Madej, advokát so sídlom Mýtna 42, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, so sídlom Jána Švermu 43, 974 04 Banská Bystrica, za účasti: KOLIBA, a.s., so sídlom Krivec 2663, 962 05 Hriňová, IČO: 36 036 838, právne zastúpeného: JUDr. Radko Petruňo, advokát, Advokátska kancelária ABELOVSKÝ-PETRUŇO, so sídlom Tehelná 189, Zvolen, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. POZ 1830-2007/OZ 222060 II/151-2014 zo dňa 24.11.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/22/2015-44 zo dňa 05.06.2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/22/2015-44 zo dňa 05.06.2015 p o t v r d z u j e.

Účastníkom sa náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Pribratému účastníkovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom č. k. 24S/22/2015-44 zo dňa 05.06.2015 Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. POZ 1830-2007/OZ 222060 II/151-2014 zo dňa 24.11.2014. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu žalobcovi a ďalšiemu účastníkovi nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že zmyslom a účelom ochranných známkov je rozlíšenie výrobkov a služieb rôznych výrobcov, resp. poskytovateľov služieb. Základným a rozhodujúcim kritériom pre posudzovanie zameniteľnosti novej ochrannej známky so staršími ochrannými známkami, označujúcimi zhodné alebo podobné výrobky alebo služby, je vždy hľadisko bežného spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu sa preto skúmanie zhodnosti alebo podobnosti musí zakladať na porovnaní známkových motívov stretávajúcich sa v označení. Pri posudzovaní zameniteľnosti označenia ochranných známkov je teda predmetom hodnotenia celkové posúdenie vizuálnej, fonetickej a sémantickej podobnosti označení, ktoré musí vychádzať z celkového dojmu, ktorý označenie vyvoláva s prihliadnutím na rozlišujúce a dominantné zložky. Označenie alebo ochranné známky sa vždy porovnávajú v takej podobe, v akej sú prihlásené, resp. zapísané v registri ochranných známkov. Zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu v prejednávacom prípade spočíva v preskúmaní zameniteľnosti ochranných známkov, resp. v preskúmaní existencie pravdepodobnosti zámeny na strane verejnosti vrátane pravdepodobnosti asociácie novej ochrannej známky so staršími ochrannými známkami, a to z dôvodu zhodnosti alebo podobnosti označenia ochrannej známky „AVIN“ so staršími ochrannými známkami „NIVA“ a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa novšia i staršie ochranné známky vzťahujú. Posúdenie otázky zameniteľnosti patrí do správnej úvahy žalovaného. Súd v zmysle § 245 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj ako „OSP“) preskúmava iba, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Správny orgán je kompetentný urobiť si úsudok o zameniteľnosti, vrátane podobnosti porovnávaných ochranných známkov na základe správnej úvahy, ktorú je povinný podrobne uviesť v odôvodnení rozhodnutia. Správna úvaha predstavuje ponechanie možnosti správneho orgánu v rámci určitého tolerančného pásma formulovať svoje závery autonómne. Relevantnými pre zrušenie rozhodnutia súdom by boli len zistené zjavné logické rozpory v úsudku správneho orgánu alebo porušenie základných pravidiel správneho konania. Súd konajúc podľa V. časti OSP nemôže nahrádzať správne uváženie, na základe ktorého rozhodol správny orgán. Zameriava sa len na to, či skutkové okolnosti, z ktorých pri voľnej úvahe správny orgán vychádzal, boli zistené zákonným procesným postupom a či právny následok založený rozhodnutím nie je v rozpore so zákonom, či rozhodnutie bolo z hľadiska aplikovanej právnej úpravy logické a z hľadiska hodnotenia dôkazov úplné. Hodnotenie skutkových otázok sa realizuje prostredníctvom vlastnej úvahy správneho orgánu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa krajský súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe obmedzil na posúdenie, či úsudok žalovaného je logicky možným záverom vychádzajúcim z premís, ktoré boli nastolené. Krajský súd súčasne zameral svoj prieskum aj na zistenie, či žalobou napadnuté rozhodnutie je zrozumiteľné a náležite odôvodnené, a to s dôrazom na aplikovaný inštitút správnej úvahy.

Prvostupňový súd napokon preskúmal hodnotenie dôkazov vykonaných správnym orgánom. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného (ako aj prvostupňového správneho orgánu) vyplýva, že správny orgán podrobne vyhodnotil jednotlivé zohľadňované aspekty významné pre posúdenie otázky zameniteľnosti, resp. nebezpečenstva zámeny napadnutej ochrannej známky a starších ochranných známkov žalobcu.

Žalovaný a predovšetkým prvostupňový správny orgán vyhodnocovali pri posudzovaní možnosti zámeny napadnutej ochrannej známky so staršími ochrannými známkami žalobcu vizuálnu, fonetickú a sémantickú podobnosť označení. Pokiaľ ide o hodnotenie fonetického a sémantického hľadiska prvostupňovým správnym orgánom toto hodnotenie a závery prvostupňového správneho orgánu žalobca v odvolaní a ani v žalobe nenamietal. Z hľadiska žalobcu spornou otázkou ostalo posúdenie vizuálneho hľadiska, kde namietal predovšetkým, že pri napadnutej ochrannej známke „AVIN“ ide o zrkadlový obraz starších ochranných známkov „NIVA“ a pokiaľ v tomto smere správny orgán nezistil možnosť zámeny, vec nesprávne právne posúdil. Uvedenú námietku krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Prvostupňový súd mal za to, že skutkový záver žalovaného, že označenie „AVIN“ nie je zhodné ani podobné so staršou ochrannou známkou „NIVA“, je správny. Pravdepodobnosť zámeny žalovaný správne posúdil a ak konštatoval, že na základe uvedeného nie je dôvod na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú, správne posúdil žalobcom tvrdené dôvody neplatnosti v konaní o návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú. Uvedené platí o to viac, že ako u napadnutej, tak aj u starších ochranných známkov, ide o ochrannú známku slovnú, kde sa výraznejšie prejavuje práve

sémantické a fonetické hľadisko, vo vzťahu ku ktorým hodnotenie prvostupňového správneho orgánu i žalovaného žalobca nenapádal ani v konaní o rozklade, ani v rámci súdneho konania. Slovné ochranné známky sa posudzujú tak, ako sú v registri zapísané. Posudzovaním napadnutej ochrannej známky a starších ochranných známk tak, ako sa žalobca domáhal v návrhu na vyslovenie ochrannej známky za neplatnú správny orgán zistil, že nie sú podobné a následne konštatoval, že nie sú zameniteľné. Takýto právny záver je výsledkom správneho právneho posúdenia veci. Z iného dôvodu, ako posudzovaného v intenciách citovaných ustanovení, nebolo možné, aby žalovaný vyhlásil napadnutú ochrannú známku za neplatnú.

Podľa krajského súdu dôvodná nie je ani námietka žalobcu, že zistený skutkový stav, z ktorého žalovaný pri svojom rozhodnutí vychádzal, je v rozpore s obsahom správneho spisu. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí s dôkazmi predkladanými žalobcom podrobne zaoberal a vyhodnotil ich a pokiaľ takéto hodnotenie žalobca v súdnom konaní namieta, musel by presne uviesť, s ktorým konkrétnym vyhodnotením nesúhlasí a v čom vidí nesprávnosť úvahy správneho orgánu alebo v akom smere je v rozpore so zásadami logického uvažovania. Takéto dôvody však v žalobe uvedené neboli. Dôkazy predložené žalobcom vo vzťahu tvrdenej zvýšenej rozlišovacej schopnosti starších ochranných známk by mohli mať svoju relevanciu za predpokladu, že by preukazovali obdobie bezprostredne predchádzajúce podaniu žiadosti o zápis ochrannej známky „AVIN“ do registra. Ani priznanie zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti by nemalo význam pre rozhodnutie žalovaného o pravdepodobnosti zámeny, nakoľko pri ochranných známkach nebola konštatovaná žiadna podobnosť.

Pokiaľ žalobca s poukazom na obdobnú právnu vec týkajúcu sa ochranných známk „BÚV“ a „VÚB“ tvrdil, že žalovaný rozhodol arbitrárne a v rozpore s jeho doterajšou praxou, krajský súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že v prípade citovaných ochranných známk ide o skratky, kolízne prvky boli kratšie, ako v prípade ochranných známk „AVIN“ a „NIVA“ a pri posudzovaní zameniteľnosti z hľadiska jednotlivých kritérií bolo významným kritériom aj fonetické hľadisko a spôsob vyslovovania skratiek ako „bé-ú-vé“, resp. „vé-ú-bé“. Z uvedených dôvodov vo veciach, týkajúcich sa ochranných známk, resp. označení „VÚB“ a „BÚV“ bola konštatovaná podobnosť z vizuálneho, fonetického i sémantického hľadiska, a preto je námietka žalobcu, že žalovaný rozhodol v rozpore so svojou doterajšou praxou, nedôvodná.

Z vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo z dôvodov uvedených v žalobe v súlade so zákonom, preto prvostupňový súd žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol. Námietky žalobcu uvedené v žalobe neboli spôsobilé prívodiť zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nebol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní podľa piatej časti OSP má právo na náhradu trov konania len žalobca, ktorý je v konaní celkom alebo sčasti úspešný.

II.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, s tým že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Žalobca poukázal na ust. § 7 písm. a/ zákona č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach (ďalej len „zákon o ochranných známkach“). V súlade s citovaným ustanovením je pre úspech žalobcu (t.j. pre vyhlásenie ochrannej známky „AVIN“ za neplatnú) nevyhnutné splnenie nasledovných podmienok: a) existuje podobnosť (nie zhodnosť) ochrannej známky „NIVA“ s ochrannou známkou „AVIN“, b) existuje podobnosť tovarov alebo služieb, pre ktorú sú ochranné známky zapísané, c) existuje pravdepodobnosť zámeny na strane verejnosti; za pravdepodobnosť zámeny sa považuje aj pravdepodobnosť asociácie so staršou ochrannou známkou. Podľa žalobcu, ak sú ochranné známky tvorené malým počtom písmen, zvyrazňuje sa dôležitosť vizuálneho hľadiska, ktoré je v takýchto

prípadoch kľúčové pri posudzovaní podobnosti ochranných známk.

Obidve porovnané označenia „AVIN“ a „NIVA“ majú rovnakú dĺžku, pozostávajú zhodne zo štyroch rovnakých písmen, pričom sú napísané zhodne veľkými písmenami. Rozdiel je len v ich poradí, keď označenie „AVIN“ predstavuje opačné (zrkadlové) poradie rozloženia písmen starších ochranných známk žalobcu „NIVA“. Označenie AVIN nie je náhodou zložené z písmen v opačnom poradí, je veľmi krátke a prevrátený obraz je totožný ochranným známkam so skorším dátumom prednosti. Ochranná známka „NIVA“ a ochranná známka „AVIN“ sú si podobné. Nie sú síce zhodné, ale v okolnostiach prípadu postačuje, ak sú porovnané označenia podobné.

Obe ochranné známky žalobcu „NIVA“, ako aj ochranná známka „AVIN“ sú zapísané okrem iného aj pre syry zaradené do triedy 29. Vzhľadom na to, že pri porovnávaných ochranných známkach ide o rovnaký tovar, je splnená aj druhá podmienka pre vyslovenie neplatnosti ochrannej známky „AVIN“. Navyše, pri hodnotení existencie pravdepodobnosti zámery je potrebné prihliadať na to, že nižší stupeň podobnosti medzi porovnávanými tovarmi a službami je možné kompenzovať vyšším stupňom podobnosti medzi kolíznymi ochrannými známkami a naopak. Z uvedeného vyplýva, že čím sú si porovnané tovary a služby podobnejšie, tým viac by mali byť ich porovnané označenia rozdielne. Nakoľko však sú porovnané ochranné známky tvorené rovnakými písmenami s presne opačným poradím, a navyše sú zapísané pre rovnaké tovary, mal prvostupňový súd zohľadniť námietku žalobcu, že v týchto prípadoch sa vyžaduje, aby neskoršia ochranná známka bola výraznejšie odlišná od starších ochranných známk žalobcu.

Žalobca si je vedomý, že spotrebiteľia bežne nečítajú slová odzadu, ale má za to, že pri tak malom počte písmen, z akých sa skladá ochranná známka „AVIN“ a „NIVA“, môže u značnej časti spotrebiteľskej verejnosti vyvolávať opačné poradie písmen označenia „AVIN“ dojem, že ide o produkt prepojený so žalobcom, prípadne, že ide priamo o výrobok značky „NIVA“.

V tejto súvislosti sme na dovysvetlenie poukazovali na podmienky, za ktorých sa mliečne výrobky, obzvlášť syry predávajú. Je úplne bežné, že v dôsledku zrkadiel umiestnených v boxoch, spotrebiteľ pri prvom kontakte s produktom môže mať dojem, že kupuje produkt rovnakej značky, akou sú staršie ochranné známky žalobcu znenia „NIVA“.

Vzhľadom na identické (podobné) tovary, minimálnu odlišnosť označenia „AVIN“, podobnosť z vizuálneho hľadiska so staršími ochrannými ochranných známkami „NIVA“ (spočívajúcu len v presne opačnom poradí štyroch písmen) je žalobca toho názoru, že u verejnosti môže dochádzať k vyvolávaniu nebezpečenstva zámery medzi ochrannými známkami „AVIN“ a „NIVA“.

Žalobca poukázal na rozhodnutie žalovaného č. POZ1250-2011 N/17-2013 zo dňa 19.02.2013 týkajúce sa prihlášky ochrannej známky „BÚV kredit“, v ktorom boli posudzované kolízne prvky „BÚV“ a „VUB“. V predmetnom prípade žalovaný zápis takejto ochrannej známky nepovolil z dôvodu zameniteľnosti označenia „BÚV“ s označením „VUB“. Podľa žalobcu ide o analogický prípad. Prvostupňový súd poukazuje na fonetické hľadisko a spôsob vyslovovania skratiek „bé-ú-vé“, resp. „vé-ú-bé“. V tejto súvislosti ide podľa žalobcu o účelový postup správneho orgánu, ako aj prvostupňového súdu, ktorí na jednej strane tvrdia, že je nutné ochranné známky porovnávať v tvare, vakom sú zapísané do registra a na druhej strane argumentujú fonetickým hľadiskom, pričom nie je zrejmé, že by označenie „BÚV“ malo tvoriť skratku, ktorá sa vyslovuje „bé-ú-vé“. Ak by sa správny orgán, aj prvostupňový súd pridržovali zásady, že ochranné známky sa porovnávajú v tvare, v akom sú zapísané do registra, tak potom by aj označenie „BÚV“ z fonetického hľadiska muselo byť rozdielne od „VUB“. Na základe týchto skutočností správny orgán rozhodol v rozpore s jeho doterajšou rozhodovacou praxou, na čo prvostupňový súd neprihliadol.

Nebezpečenstvo vyvolania zámery kolidujúcich ochranných známk je o to väčšie, že ochranné známky žalobcu „NIVA“ majú zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť ich dlhodobým používaním a vysokým podielom produktov na trhu.

Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že rozhodnutie predsedu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky sp. zn. POZ 1830-2007/OZ 222060 II/151-2014 zo dňa 24.11.2014 v spojení s rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky sp. zn. POZ 1830-2007/OZ 222060-I/74-2013 zo dňa 12.06.2013 sa zrušuje a vec sa vracia správnym orgánom na

ďalšie konanie. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania.

III.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24.08.2015 uviedol, že sa v oboch správnych rozhodnutiach, ktoré predchádzali podaniu žaloby vysporiadal so všetkými argumentmi žalobcu, keď podrobne uviedol, prečo medzi spornými ochrannými známkami neexistuje pravdepodobnosť zámény a teda neexistuje dôvod na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú podľa § 35 ods. 3 zákona o ochranných známkach.

Medzi žalobcom a žalovaným je naďalej sporná najmä otázka vizuálnej podobnosti sporných ochranných znáмок, ktorá je len jedným z faktorov, ktorý je potrebné zohľadniť pri posúdení pravdepodobnosti zámény ochranných znáмок. Žalovaný nespochybňuje skutočnosť, že kolízne ochranné známky „AVIN“ a „NIVA“ sa zhodujú v počte hlások a ani to, že slovo „AVIN“ je zrkadlovým obrazom slova „NIVA“. Avšak len na základe zrkadlového obrazu sporných ochranných znáмок nemožno konštatovať ich vizuálnu podobnosť a už vôbec nie pravdepodobnosť zámény. Bežný spotrebiteľ nemá dôvod čítať slovo (napadnutú ochrannú známku) „AVIN“ odzadu. Vizuálna odlišnosť sporných ochranných znáмок tak spočíva v odlišnom usporiadaní písmen, z ktorých sa skladajú a ktorý spôsobuje odlišný vizuálny dojem, ktoré tieto ochranné známky vyvolávajú.

Aj keď žalobca nesúhlasí s názorom súdu a žalovaného, že pri slovných ochranných známkach sa pri hodnotení ich podobnosti, resp. pravdepodobnosti zámény kladie dôraz najmä na fonetiku a sémantiku, tento názor možno vyvodiť aj z praxe Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (OHIM) a z judikatúry Súdneho dvora EÚ. Pri slovných ochranných známkach je chránené slovo „ako také“ a nie jeho písomná podoba. Ochrana, ktorá sa ponúka formou zápisu slovnej ochrannej známky, sa vzťahuje na slovo uvedené v žiadosti o zápis (rozsudok Súdu prvého stupňa zo dňa 22.05.2008 vo veci T-254/06 „RadioCom“, bod 43). Vzhľadom na uvedenú ochranu slova ako takého, sú potom znenie (fonetika) a význam (sémantika) tohto slova (ochrannej známky), pri hodnotení pravdepodobnosti zámény slovných ochranných znáмок, významnejšie ako „vizuál“ slova.

V konaní o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú podľa § 35 ods. 3 v spojení s § 7 písm. a/ zákona o ochranných známkach tiež nie je podstatné, či napadnutá ochranná známka je len náhodou zložená z písmen N-I-V-A v opačnom poradí alebo to náhoda nie je, resp. aký bol úmysel majiteľa napadnutej ochrannej známky pri podaní jej prihlášky. V predmetnom konaní je podstatné len to, či existuje na strane relevantnej verejnosti pravdepodobnosť, že si sporné ochranné známky zamení.

Žalovaný v tejto súvislosti poznamenáva, že v konaní o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú na základe uvedených ustanovení zákona o ochranných známkach žalovaný neskúma ani konkrétny spôsob, akým bola, resp. by mohla byť, napadnutá ochranná známka použitá na trhu a či týmto konkrétnym konaním mohla byť prípadne naplnená nejaká skutková podstata nekalej súťaže.

Na rozdiel od žalobcu zastáva žalovaný názor, že len samotná skutočnosť, že napadnutá ochranná známka sa skladá z rovnakých písmen ako staršie ochranné známky, ktoré sú usporiadané v opačnom poradí, nebude u spotrebiteľskej verejnosti vyvolávať dojem, že produkt označený napadnutou ochrannou známkou je prepojený so žalobcom. Rozdiely ochranných znáмок, či už vizuálne, ale najmä sémantické a fonetické sú natoľko výrazné, že spotrebiteľ si ani zhodné produkty (tovary) označené spornými ochrannými známkami nezamení; pravdepodobnosť takejto zámény nie je objektívne daná a zostáva len v rovine tvrdenia žalobcu.

K žalobcovmu poukazu na „pravdepodobnosť asociácie“, resp. k jeho názoru, že pre jeho úspech vo veci je postačujúce, aby u relevantnej verejnosti existovala medzi spornými ochrannými známkami len pravdepodobnosť asociácie, žalovaný poukazuje na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-251/95 (Puma Sabel). Uvedený rozsudok sa zaoberal otázkou výkladu čl. 4 ods. 1 písm. b/ Smernice Rady 89/104/EHS (teraz Smernica EP a Rady 2008/95/ES), ktorého znenie je do zákona o ochranných známkach

transponované ustanovením § 7 písm. a/. Z tohto rozsudku jednoznačne vyplýva, že pravdepodobnosť asociácie nie je alternatívou k pojmu pravdepodobnosť zámény, ale slúži len na spresnenie tohto pojmu. Vytvorenie púhej asociácie medzi ochrannými známkami, avšak bez toho, aby si spotrebiteľ tieto ochranné známky zamenil, nespadá pod pojem pravdepodobnosť zámény. Pretože, ak by len púha pravdepodobnosť asociácie stačila na vyvolanie známkového deliktu, už akákoľvek súvislosť medzi ochrannými známkami by bola dostatočná, čo je však nežiaduce a rozporné s účelom známkového práva, ako vyplýva aj z európskej legislatívy a judikatúry Súdneho dvora.

V ďalšej časti odvolania žalobca opätovne poukazuje na údajnú rozdielnú prax žalovaného, keď vo veci prihlášky ochrannej známky „BÚV kredit“ žalovaný konštatoval existenciu pravdepodobnosti zámény s radom starších ochranných známk obsahujúcich prvok „VÚB“. Žalovaný zotrváva na názore, že spôsob fonetického porovnania ochranných známk s prvkom „VÚB“ a prihláseného označenia „BÚV kredit“ je logickým výsledkom ich vnímania spotrebiteľmi, ktorí ich vnímajú ako skratky. Spotrebiteľ prvky „VÚB“ a „BÚV“ nečíta ako jedno slovo, ale ich hláskuje podľa písmen („vé-u-bé“ vs. „bé-ú-vé“), čo prispieva k ich fonetickej podobnosti. Takéto fonetické porovnanie však nijako neodporuje praxi žalovaného týkajúcej sa porovnávanía ochranných známk (resp. označení). Pri rozhodovaní vo veci „VÚB“ vs. „BÚV“ žalovaný konštatoval vizuálnu a fonetickú podobnosť, čo malo vplyv na celkové posúdenie pravdepodobnosti zámény. V prípade, ktorý je predmetom tohto súdneho prieskumu, však nebola úradom konštatovaná vizuálna, fonetická a ani sémantická podobnosť.

K otázke zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti žalovaný uviedol, že žalobca v konaní pred správnym orgánom zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť starších ochranných známk „NIVA“ nijako nepreukázal, keďže k preukázaniu zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti ochranných známk „NIVA“ predložil len výňatok z analýzy spoločnosti CfK, ktorá sa týkala syrov s modrou plesňou z roku 2012 (dôkaz č. 1) a faktúry z rokov 2009-2012 v počte 46 kusov, ktoré boli vystavené žalobcom pre spoločnosť TESCO Stores SR, a.s. (dôkaz č. 2). Tieto dôkazy sú z roku 2009 a z nasledujúcich rokov. Prihláška napadnutej ochrannej známky však bola podaná už v roku 2007 a známka bola do registra zapísaná v roku 2008. V konaní o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú podľa § 35 ods. 3 v spojení s § 7 písm. a/ zákona o ochranných známkach je však potrebné preukazovať nadobudnutie zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti staršej ochrannej známky pred podaním prihlášky neskoršej (napadnutej) ochrannej známky. Nemôže byť predsa na ujmu neskoršej ochrannej známky, že po podaní jej prihlášky (resp. po jej zápise) nadobudla staršia ochranná známka zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť. V tejto súvislosti poukazujeme aj na § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach, podľa ktorého úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi predložené.

S poukazom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“, „odvolací súd“ alebo „NS SR“) napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

IV.

Podaním zo dňa 02.09.2015 sa k odvolaniu žalobcu vyjadril pribratý účastník s tým, že napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny a zákonný. Označenie „AVIN“ nie je zhodné a ani podobné so staršou ochrannou známkou „NIVA“. Nie je dôvod na vyhlásenie ochrannej známky „AVIN“ za neplatnú. Žalovaný podrobne vyhodnotil jednotlivé aspekty významné pre posúdenie otázky zameniteľnosti, resp. nebezpečenstva zámény napadnutej ochrannej známky a starších ochranných známk žalobcu.

V rámci vizuálneho porovnania kolíznych ochranných známk „AVIN“ a „NIVA“ skonštatoval, že tieto sa síce skladajú z rovnakého počtu zhodných hlások, avšak jednotlivé hlásky sú usporiadané odlišne. Ochranná známka patriaca pribratému účastníkovi je napísaná v opačnom slede ako staršia ochranná známka patriaca žalobcovi. Už tento samotný fakt (rozdielne umiestnenie písmen) spôsobuje, že celkový vnem týchto porovnávaných označení je odlišný.

Pokiaľ ide o vnímanie porovnávaných ochranných známkov zo strany spotrebiteľa, súhlasí príbratý účastník s názorom žalovaného, podľa ktorého je na Slovensku, ako aj v iných európskych krajinách, s ohľadom na kultúru čítanie slov sprava doľava neobvyklé. Spotrebiteľ nemá (ani spontánny) dôvod čítať názvy výrobkov odzadu, a teda si všimnúť, že napadnutá ochranná známka sa odzadu zhoduje so staršími ochrannými známkami. Je teda nesporné, že porovnávané ochranné známky sú spotrebiteľom vizuálne vnímané rozdielne.

Ochranná známka „AVIN“ je slovnou ochrannou známkou. Jej vizuálny vplyv je minimálny, resp. nepodstatný oproti vplyvu fonetickému a sémantickému v rámci posudzovania podobnosti porovnávaných ochranných známkov. Je nepochybné, že vizuálne hľadisko nadobúda význam najmä pri obrazových či grafických ochranných známkach, zatiaľ čo v prípade slovných ochranných známkov sa pozornosť upriamuje skôr na fonetické, či sémantické hľadisko. V tejto súvislosti príbratý účastník zdôraznil, že spomínané hľadiská v rámci porovnávania ochranných známkov neboli žalobcom namietané, ani v rámci konania pred žalovaným správnym orgánom, ani v konaní pred súdom.

Pokiaľ ide o fonetickú rozdielnosť porovnávaných ochranných známkov, táto je už pri ich výslovnosti zjavná. Odlíšne usporiadanie hlások spôsobuje, že napadnutá ochranná známka v porovnaní s výslovnosťou staršej ochrannej známky žalobcu pôsobí zvukovo oveľa tvrdšie, keďže v slove „NIVA“ sa vzhľadom na zákonitosť zmäkčovania v slovenskom jazyku, prvá slabika vysloví mäkko. Porovnávané slovné ochranné známky sú teda vzhľadom na zloženie, intonáciu a rytmus rozdielne.

Zo sémantického hľadiska sa pri posudzovaní podobnosti porovnávaných ochranných známkov vychádza z toho, že slovo namietanej ochrannej známky nevyvoláva žiadny významový vnem, keďže sa jedná o označenie fantazijné. Naproti tomu, slovo niva môže vyvolať u spotrebiteľa predstavu, že sa jedná o syr s modrou plesňou. Rovnako slovo niva môže u spotrebiteľa evokovať aj význam „rovné pole, lúka“.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že porovnávané ochranné známky nie sú podobné (a už vôbec nie zhodné) zo žiadneho posudzovaného hľadiska. A teda z pohľadu spotrebiteľa nehrozí riziko vzniku pravdepodobnosti zámény týchto známkov.

Príbratý účastník k námietke prípadu, kde sa porovnávali prvky „VÚB“ a „BÚV“ uviedol, že tento nie je možné analogicky aplikovať na prípad porovnávania ochranných známkov „AVIN“ a „NIVA“. V prípade kolíznych prvkov „VÚB“ a „BÚV“ je ich podobnosť markantná, a to najmä z fonetického i sémantického hľadiska, keďže tieto označenia sú u spotrebiteľa vnímané ako skratky a spotrebiteľ ich nečíta ako jedno slovo, ale hláskuje podľa písmen, čo nepochybne prispieva pri ich výslovnosti k ich podobnosti. Vzhľadom na uvedené, prvostupňový súd správne vyhodnotil námietku žalobcu, že žalovaný rozhodol v rozpore s jeho doterajšou praxou, ako nedôvodnú.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti považuje príbratý účastník napadnutý rozsudok za vecne správny a z tohto dôvodu žiada, aby odvolací súd tento rozsudok v zmysle ust. § 219 OSP potvrdil. Zároveň žiada, aby odvolací súd uložil žalobcovi povinnosť nahradiť mu trovy odvolacieho konania vo výške 87,50 eura.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 211 ods. 2 OSP) a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech a rozsudok krajského súdu je vecne správny.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 OSP)

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri preskúvaní zákonosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta OSP). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá OSP). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom preskúmacieho konania v predmetnej veci je preskúmanie zákonosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. POZ 1830-2007/OZ 222060 II/151-2014 zo dňa 24.11.2014 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu sp. zn. POZ 1830-2007/OZ 222060-I/74/2013 zo dňa 12.06.2013 a konania, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzalo.

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo - na základe včas podaného odvolania žalovaného - preskúmať, či prvostupňový súd vecne správne rozhodol, keď žalobu zamietol.

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, ale len v krátkosti uvádza: Žiadosť prihlasovateľa KOLIBA, a.s. o zápis slovnnej ochrannej známky „AVIN“ do registra bola žalovanému doručená dňa 03.10.2007. Žalovaný ochrannú známku zapísal do registra dňa 14.07.2008 nasledovne: znenie: „AVIN“, druh známky: slovná, zoznam

zatriedených tovarov a/alebo služieb: 29 - syry, 35 - maloobchodný predaj mliečnych výrobkov, reklamné služby, obchodný manažment. Žalobca žalovanému dňa 27.07.2012 doručil návrh na vyhlásenie ochrannej známky č. 222060 „AVIN“ (POZ 1830-2007 za neplatnú podľa § 35 ods. 3 v spojení s § 7 písm. a/ zákona o ochranných známkach. Žalobca v návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú uviedol, že je majiteľom starších ochranných známk, a to č. 181149, dátum zápisu 22.06.1998, NIVA, slovná, pre zoznam tovarov a služieb 29 - konzumné mlieko, maslo, tvarohy, syry, sušené mlieko a kŕmne mliečne zmesi, konzumné kyslomliečne nápoje, smotanové krémy; 30 - mrazené mliečne výrobky, zmrzlina. Zároveň je majiteľom staršej ochrannej známky č. 212209, dátum zápisu 05.12.2005, NIVA, slovná, pre zoznam tovarov a služieb uvedených v triedach 5, 29 a 30. Právo prednosti k ochranným známkam mu vzniklo 07.11.1994 a 05.05.2004. Prihláška ochrannej známky č. 220060 bola podaná dňa 03.10.2007 a od toho dňa jej patrí právo prednosti. Ochranné známky žalobcu sú staršie. Žalobca v návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú žiadal vyhlásiť ochrannú známku „AVIN“ za neplatnú s poukazom na § 35 ods. 3 zákona o ochranných známkach z dôvodov uvedených v § 7 písm. a/ citovaného zákona. Podľa uvedených ustanovení zákona je možné ochrannú známku vyhlásiť za neplatnú, ak sa v konaní preukáže, že z dôvodu zhodnosti alebo podobnosti označenia so staršími ochrannými známkami, a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa označenie a staršie ochranné známky vzťahujú, existuje pravdepodobnosť zámény na strane verejnosti; za pravdepodobnosť zámény sa považuje aj pravdepodobnosť asociácie so staršími ochrannými známkou. Žalobca v návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú poukázal na možnosť vyvolania nebezpečenstva vzniku mylnej predstavy o vzájomnej spojitosti so staršími ochrannými známkami u spotrebiteľskej verejnosti; poukázal na vizuálne, fonetické a sémantické hľadisko. Porovnal aj zapísaný zoznam tovarov a služieb. Domáhal sa vyhlásenia ochrannej známky č. 222060 „AVIN“ za neplatnú pre všetky zapísané tovary a služby.

Správne orgány (prvostupňový i druhostupňový správny orgán) v prejednávanej veci rozhodovali o návrhu žalobcu na vyhlásenie ochrannej známky „AVIN“ za neplatnú. Dôvody uvedené v návrhu posudzovali z hľadiska podmienok ustanovených v § 7 písm. a/ zákona o ochranných známkach. Na základe vykonaného dokazovania a z vyššie uvedených dôvodov prvostupňový správny orgán svojím rozhodnutím č. POZ 1830-2007/OZ 222060-I/74-2013 návrh žalobcu zamietol. Druhostupňový správny orgán rozhodujúci o odvolaní žalobcu, odvolanie svojím rozhodnutím č. POZ 1830-2007/OZ 222060 II/151-2014 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Žalobca v žalobe namietal nesprávne právne posúdenie veci, keď žalovaný zistil, že porovnávané ochranné známky neobsahujú žiadny prvok, na základe ktorého by bolo možné pripustiť pravdepodobnosť asociácie napadnutej ochrannej známky so staršími ochrannými známkami a pokiaľ konštatoval, že žalobca nepreukázal zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť starších ochranných známk. Ďalej žalobca namietal, že zistený skutkový stav, z ktorého vychádzalo napadnuté rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov.

Podľa § 7 písm. a/ zákona o ochranných známkach označenie sa nezapíše do registra na základe námietok proti zápisu označenia do registra (ďalej len „námietky“) podaných podľa § 30 majiteľom staršej ochrannej známky, ak z dôvodu zhodnosti alebo podobnosti označenia so staršou ochrannou známkou a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa označenie a staršia ochranná známka vzťahujú, existuje pravdepodobnosť zámény na strane verejnosti; za pravdepodobnosť zámény sa považuje aj pravdepodobnosť asociácie so staršou ochrannou známkou.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad vyhlási ochrannú známku za neplatnú aj na návrh osoby uvedenej v § 7 z dôvodov podľa § 7, ak sa v konaní o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú preukáže, že tento dôvod existuje.

Najvyšší súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné v celom rozsahu stotožňuje, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti rozhodnutia krajského súdu a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva:

V predmetnej právnej veci je medzi žalobcom a žalovaným sporná najmä otázka zameniteľnosti napadnutého označenia a namietaných ochranných známk, keď žalobca tvrdí, že napadnuté označenie

je zameniteľné s namietanými ochrannými známkami a žalovaný tvrdí, že zameniteľné nie je. Posudzovanie zameniteľnosti je otázkou skutkovou, o ktorej rozhoduje správny orgán v rámci zákonom povolenej voľnej úvahy a súd preskúma iba to, či skutkové okolnosti, z ktorých pri voľnej úvahe správny orgán vychádzal, boli zistené správnym procesným postupom a či právny následok založený rozhodnutím nie je v rozpore so zákonom, a či rozhodnutie bolo z hľadiska aplikovanej právnej normy logické a úplné z hľadiska hodnotenia dôkazov.

V podanej žalobe a ani v odvolaní žalobca neuvádza nijaký právny či skutkový argument, ktorým by spochybňoval rozhodnutia žalovaného z hľadiska procesného postupu, ktorý ich vydaniu predchádzal, alebo z hľadiska aplikovania nesprávnej právnej normy. Rozhodnutie o nezameniteľnosti napadnutého označenia s namietanými ochrannými známkami nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom a bolo vydané v rámci zákonom povolenej voľnej úvahy v súlade s pravidlami logického uvažovania a podmienky tejto úvahy boli zistené riadnym procesným postupom.

Pod pojem „zámena“ patrí aj pojem „pravdepodobnosť asociácie“, t.j. vyvolanie predstavy o súvislosti medzi namietaným označením a staršou ochrannou známkou. Pravdepodobnosť asociácie nie je alternatívou k pojmu pravdepodobnosť zámény, ale slúži na spresnenie jeho rozsahu (C-251/95 Sabel/Puma). Posudzovanie pravdepodobnosti zámény sa realizuje prostredníctvom správnej úvahy správneho orgánu. Pravdepodobnosť zámény možno konštatovať, ak z celkového dojmu označení, s prihliadnutím na ich jednotlivé vizuálne, fonetické a sémantické podobnosti, ako aj zhodnosť alebo podobnosť tovarov alebo služieb, na ktoré sa označenie a staršia ochranná známka vzťahujú, hrozí na trhu reálne nebezpečenstvo zámény označení vo vzťahu k danej spotrebiteľskej verejnosti, čo sa v danom prípade nestalo.

Čo sa týka posudzovania podobnosti samotných označení, predmetom hodnotenia sú ich vizuálne, fonetické a sémantické podobnosti. Pritom je vždy nutné vychádzať z celkového dojmu označení, ktorým tieto pôsobia na priemerného spotrebiteľa. Na celkový dojem označenia majú vplyv najmä jeho dominantné a rozlišovacie prvky. Z hľadiska samotného posúdenia je relevantná len taká podoba označenia, ktorá je predmetom prihlášky, resp. zápisu v registri. Napriek rovnakej dĺžke a použitiu rovnakých písmen v porovnávaných označeniach, rozdiely spočívajúce práve v odlišnom umiestnení týchto písmen spôsobujú, že celkový vnem týchto porovnávaných označení je odlišný. Z hľadiska fonetického bude aj zvukový vnem porovnávaných označení u priemerného spotrebiteľa rozdielny, pričom výsledný zvukový vnem starších ochranných známk bude celkovo pôsobiť väčším dojmom ako napadnutá ochranná známka. Zo sémantického hľadiska slovo napadnutej ochrannej známky „AVIN“ nebude u priemerného spotrebiteľa vyvolávať žiaden významový vnem, pričom staršie ochranné známky „NIVA“ budú najpravdepodobnejšie evokovať priemernému spotrebiteľovi význam „rovné pole, lúka“ alebo „syr s modrou piesňou“.

Podľa žalobcu obidve porovnávané označenia „AVIN“ a „NIVA“ majú rovnakú dĺžku, pozostávajú zhodne zo štyroch rovnakých písmen, pričom sú napísané zhodne veľkými písmenami. Rozdiel je len v ich poradí, keď označenie „AVIN“ predstavuje opačné (zrkadlové) poradie rozloženia písmen starších ochranných známk žalobcu „NIVA“. K tejto námietke najvyšší súd poznamenáva, že uvedený argument je neopodstatnený nielen z dôvodu, že bežný spotrebiteľ nemá dôvod čítať názvy tovarov zozadu, ale navyše v rámci namietaného zrkadlového vnímania je koncové písmeno napadnutej ochrannej známky „N“ vyobrazené opačne, čo upozorňuje na nesúlad v zobrazovaní. Pokiaľ ide o nápisy v menej bežných typoch písma, kedy písmeno „N“ vyzerá rovnako z obidvoch strán smeru čítania, takýto dôkaz nie je relevantný, keďže ochranné známky sa v prípade návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú porovnávajú v takej podobe, v akej sú zapísané do registra.

Základným kritériom pri posudzovaní podobnosti označení a podobnosti tovarov alebo služieb je vždy hľadisko priemerného spotrebiteľa, t.j. posúdenie podobnosti označení vo vzťahu k vnímaniu spotrebiteľa. Ide o určenie, či môže dochádzať v danom okruhu spotrebiteľov k zámene tovarov alebo služieb, resp. k zámene samotného výrobcu alebo poskytovateľa služby. Predmetom je teda posúdenie, či spotrebiteľ môže byť uvedený do omylu pri stretnutí sa na trhu s posudzovanými tovarmi alebo

službami.

Priemerný spotrebiteľ je riadne informovaný, primerane pozorný a obozretný (C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer). Priemerný spotrebiteľ obvykle vníma ochrannú známku ako celok bez toho, aby analyzoval jej detaily (C-251/95 Sabel/Puma). Na základe zistených skutočností vo vzťahu k podobnosti označení a podobnosti tovarov alebo služieb so zohľadnením vnímania priemerným spotrebiteľom možno uzatvoriť otázku posúdenia celkovej pravdepodobnosti zámeny. Pritom je potrebné zvážiť okolnosti konkrétneho prípadu najmä vo vzťahu k zavedenému „kompenzačnému princípu“, v zmysle ktorého celkové posúdenie pravdepodobnosti zámeny predpokladá určitú závislosť medzi zohľadňovanými skutočnosťami, najmä podobnosť ochranných znáмок a podobnosť výrobkov alebo služieb. Menší stupeň podobnosti výrobkov môže byť kompenzovaný väčšou podobnosťou ochranných znáмок a naopak (C-39/97 Canon). V danom prípade však možno skonštatovať len podobnosť druhu tovarov, nakoľko nebola skonštatovaná akákoľvek vizuálna, fonetická alebo sémantická podobnosť namietanej ochrannej známky so staršími ochrannými známkami.

Najvyšší súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti rozsudku krajského súdu, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1 OSP potvrdil, pretože krajský súd vo veci rozhodol po vecnej i právnej stránke správne.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 224 ods. 1 OSP tak, že účastníkom konania a príbratému účastníkovi konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Odporcovi a príbratému účastníkovi náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.